

SURINAAMISCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 5 Maart 1840.

(10204) Alzoo ALEXANDER SALOMONS, JOEL GOMPERTS SALOMONS en LAURENS ARON DE MESQUITA, Eig. naaren van de Plantaadje *Tijrol*, gelegen aan de rivier *Saramacca*, zich bij rekestte aan den Gouverneur Generaal hebben geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van gemelde Plantaadje af- en ten name van de Plantaadje *la Poule*, te mogen doen overschrijven, met uitzondering van de Slavin *ROZA*, welke de rekestranten verzoeken dat ten name van APPOLLO van AUGUSTINUS, aan wien zij voor den Vrijdom is verkocht, mag worden overgeschreven.

Zoo is het, dat Zijne Excellentie goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van veertien dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 6 Maart 1840.

Van wege Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, *Brievan van Manumissie* zijn verleend geworden:

- 1°. Aan de Slavin *Amimba*; toebehoord hebbende aan WILLEM van GOLLLENSTEDE.
- 2°. Aan de Slavin *Bebé*; toebehoord hebbende aan J. B. DE VRIES.
- 3°. Aan de Slavinnen *Frederica* en *Louisa*; toebehoord hebbende aan den Houtgrond de Vier Kinderen.
- 4°. Aan de Slavin *Maria*; toebehoord hebbende aan G. L. RÖPERHOFF.
- 5°. Aan de Slavin *Fannij*; vroeger toebehoord hebbende het Gouvernement, en laatstelijk onder Straatvoogdij geweest zijnde van M. E. THIJM; — en dat gemelde gemanumitteerden voortaan zullen heeten:

- 1°. ELISABETH GOHLIS.
 - 2°. ELISABETH HALING.
 - 3°. FREDERICA VAN EXEL.
 - 4°. LOUISA VAN EXEL.
 - 5°. MARIA FREIJENSTEIN. — En
 - 5°. CHRISTIANA FANNIJ HONLEIJ.
- De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 7 Maart 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Heer Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen van den 3den dezer maand, No. 335 | 289, zijn de Heemraadschappen onder de Heeren Leden van den Colonialen Raad verdeeld, en opgedragen als volgt:

Die van *Thorarica* en *Saramacca*, aan het Lid van den Colonialen Raad J. F. ROUX.

Die van *Matappica* en *boven Cottica* en *Perica*, aan het Raads-Lid J. FROUIN.

Die van *beneden Cottica* en *Para*, aan het Raads-Lid G. L. RÖPERHOFF.

Die van *beneden en boven Commewijne*, aan het Raads-Lid J. DE JAGER EZN.; — en

Die van *boven Suriname*, aan het Raads-Lid S. DE LA PARRA.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 5 Maart 1840.

Heden zijn in ondertrouw opgenomen: SALOMON SOESMAN JR. en MARIA JOHANNA ELISABETH SOESMAN; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 4den dezer, het Schip *Maria Frederika*, Kapt. K. B. de Weerd, naar Amsterdam; lading: 417 vaten Suiker, 252 balen schoone en 5 dito witte Katoen en 935 pond oud Koper. — Passagiers: de Heeren Evert Reijns, Henrij Guillaume Roux, Barend Calgren, David Allettrino en de minderjarige Henrietta Johanna Richter.

Publieke Veilingen.

Ter Kastelenij van het Gerechtshof.

Vrijdag, den 6den Maart 1840.

10.) Het HUIS en ERF, staande en gelegen op den hoek van de *Zwartenhovenbrug* en *Buren Straten*, La. D. No. 185 N. W. en La. D. No. 432 O. W.; aankomende J. SCHEEN en A. L. HEEREMANS. — f 1850. — JAN SCHEEN.

20.) De helfte in het HUIS en ERF, gelegen aan de *Heeren Straat*, La. A. No. 78 N. W. en La. B. No. 90 O. W.; aankomende A. F. WHITE, als mede-erfgenaam van den Boedel CONSTANTIA van BELLONA van SCHELLING, doch laatstelijk bij Executie door JOHN SMITH gekocht. — f 750. — SALLIJ MALLARD.

30.) De helfte in het HUIS en ERF, gelegen in de Eerste Buitenvijk No. 98 en O. W. La. A. No. 81; aankomende H. F. VALENTIJN. — f 150. — De Wed. VALENTIJN.

In de BURGERLIJKE STAND alhier, zijn ingeschreven, als:

GEBOREN: Den 29sten Januarij 1840, Susanna de Vries, *zoon*. — Den 2den Februarij, levenloos geboren, een kind van het Mannelijk geslacht van Anna Maria Waks. — Den 4den, Henrietta Philippina Schmidt, Echtgenoot van Johannes Theodorus Fockineck, *dochter*. — Den 5den, Sallij Maria Gomperts, *zoon*. — Den 6den, Maria Barlo, *zoon*. — Den 7den, Clasina Werner, *dochter*. — Idem, Johanna Wilhelmina Muller, Echtg. van Peter Royce Junge, *zoon*. — Den 10den, Frederica Bebé van Auka, *dochter*. — Den 11den, Elisabeth Agnes Desmontiers, Echtg. van Eduard Joseph Sacoto

Stuger, *dochter*. — Den 13den, Rachel van de weduwe Mesquita, *zoon*. — Den 15den, Dina Schmidt, Echtg. van Jacobus Jongeneel, *zoon*. — Idem, Christina Andresa Ruchman, *zoon*. — Den 19den, Louisa Maria Kaps, Echtg. van Henrij Monsante, *zoon*. — Idem, Jacoba Catharina Flu, Echtgenoot van Carl Louis August Hirschfeld, *zoon*. — Den 20sten, Fredrica Stroomnat, *dochter*. — Den 21sten, Johanna Carolina Cooman, *zoon*. — Idem, Henrietta Francina Sanches, *dochter*. — Idem, Sophia Anijs, *zoon*. — Idem, Elisabeth Eleonor Cuamings, Echtg. van Henrij Charles Johannes Slengarde, *dochter*. — Den 22sten, Adriana Magdaleentje Bahlingen, *zoon*. — Idem, Dido de Montel, Echtg. van Zeger Weijers, *zoon*. — Den 23sten, Amba van Linck, *zoon*. — Den 26sten, Maria Burns, *zoon*. — Idem, Johanna Frederica van Halm, Echtg. van George Pringle, *dochter*. — Den 27sten, Marianna Levij, *zoon*. — Den 28sten, Maria Louisa Frederik, Echtg. van Frans Johannes Thiel, *zoon*.

OVERLEDEN: Den 2den Februarij 1840, Silvia Maria Elisabeth Scharwoude, oud 33 jaren. — Idem, Catharina van van Hout, oud naar gissing 95 jaren. — Den 4den, Joseph Heilbron, oud 29 jaren en 8 maanden. — Den 5den, Catharina Wilhelmina Amalia, *dochter* van Saraatje Henrietta Andriessen, oud 7 j. — Idem, Jacobus, *zoon* van Johanna van Amand Adler, oud 9 maanden. — Idem, Jan Christiaan Bredendach, oud 87 jaren. — Den 6den, Lisette, *dochter* van Jacoba Soezel, oud 6 jaren. — Idem, Willem Geerts Danhuis, Scheepeling op het Schip *Astrea* (verdrongen), oud 36 jaren. — Den 9den, Geertruida Gomarus, oud 57 jaren. — Idem, Johan Christiaan August, *zoon* van Johanna Wilhelmina van Fuchs, oud 1 jaar. — Idem, John Jackson, Scheepeling op de Nd. Am. Schoner *Marij Corver*, oud 39 jaar. — Idem, Anna Jacoba van Goede, oud 61 jaren. — Den 10den, Anna Gomperts Salomons, oud 18 maanden. — Den 11den, Daniel van Scheveningen, oud 54 jaren. — Idem, Wilhelm Wolter, oud 30 jaren en 9 maanden. — Den 12den, Rachel Isaak Cohen Nassij, wed. Isaak Haim Mendes Quiros, oud 78 jaren. — Den 13den, Sara David Hobe Brandon, oud 49 jaren. — Den 14den, Pieter Diederich Bennenagel, oud 78 jaren. — Den 15den, Sara Asser Levij, wed. Alexander Samuel Benedictus, oud 68 jaren. — Den 17den, Abraham Haim Arrias, oud 58 jaren. — Den 18den, Pring van Linck, bij den H. Doop genaamd Jacques Nicolaas, oud 57 jaren. — Den 19den, Gerhard Anthonij, *zoon* van Henrietta Meijer, oud 1 jaar en 3 maanden. — Idem, Abigael Jacob Soesman, wed. Benjamin Abraham de Vries, oud 61 jaren, 7 maanden en 8 dagen. — Den 21sten, Cornelia van Thomas Wolff, oud 63 jaren. — Den 27sten, Frederica Bebé van Auka, oud 30 jaren. — Den 28sten, Jack van la Parra, oud 22 jaren. — Den 29sten, Adriana Wilhelmina Smith, oud 58 jaren.

ADVERTISSEMENTEN.

(10174) Op autorisatie van het Collegie van Commissarissen voor het Departement der *Onbeheerde Boedels*, zullen fungerende CURATORS, bij inschrijving, verkoopen: **Twintig vaten SUIKER**, van de Plantaadje *Vlammenburg*; aankomende

zende den Boedel VOLKERT VAN HALM JACOBZ.

De Kooper of Koopers, zullen voor eigene rekening en risico dezelve Suiker van Plantaadje moeten laten afhalen.

Zullende de inschrijvings-biljetten ter Gouvernements Secretarij worden aangenomen tot Dingsdag den 10den dezer, des voormiddags ten 10 ure.

Paramaribo den 4 Maart 1840.

De fungerende Secretaris bij het Collegie voornoemd,
F. C. COBLIJN.

(10175) Fungerende CURATORS bij het Departement der Onbeheerde Boedels, zullen op Vrijdag den 13den dezer, des namiddag ten 4 ure, aan het Departement voornoemd, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

Den GROND KWEEKHOVEN, groot 700 akkers-land, met de daaropstaande GEBOUWEN, gelegen in de *Motkreek*, ter linkerhand in het opvaren.

Den blooten GROND JAGERSWOOD, groot 522 akkers-land, gelegen als voren.

Het HUIS en ERF, N. W. La. E. No. 32 O. W. La. D. No. 515, staande en gelegen in de *Saramacca Straat*; (over den *Pontewerfbrug*) doorlopende aan de *Zwarthovenbrug Straat*.

Het HUIS en ERF, bekend onder La. A. No. 104 en 109, in de *Kromme Elleboog Straat*; allen aankomende den Boedel JOHANNA J. M. WIJNBURG, eerder Wed. P. THIEL, laatst Echtgenoot van J. N. DE VRIES GERHARDT.

De HUIZEN en ERF, bekend onder No. 5, aan de Voorstad *Zeelandia*, Eerste Buitenwijk; aankomende den Boedel CARL D. KONING.

De bewijzen van eigendom en koopconditien liggen ten kantore van fungerende CURATORS, ter visie voor elk een.

Voorts:

Gebroken PLAVUIZEN (waaronder eenige heele); en gebroken MOPSTEENEN, eenige oude PLANKEN en een AFBRAAK van een Loods, liggende op den Grond *Kweekhoven*, voor rekening van den Kooper of de Koopers, af te halen.

Paramaribo den 5 Maart 1840

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(10173) De fungerende WEESMEESTEREN en verdere Belanghebbenden in de zaken van de Erven J. J. SOESMAN, zullen op Vrijdag, den 13den dezer, des nademiddags ten 4 ure, door den Vendumeester M. A. KEIJSEB, doen verkoopen.

De Mustice Slaven, genaamd *Jacob* en *Jacques*, bekwame *Schilders*, en *Frangois*, *Voetebou*, — de Slaven *Doorij* en *l'Esperance*, met hare Kinderen *Affie* en *Josephine*, *Huismeiden*; aankomende genoemde Erven.

Paramaribo den 6 Maart 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

(10195) D. J. SANCHES voornemens zijnde binnen kort deze Kolonie te verlaten, verzoekt tevens ten vriendelijksten, edoch ten ernstigsten, zijne Debiteuren hun verschuldigde vóór of uiterlijk in den loop der maand April e. k. te komen aanzuiveren, ten einde alle onaangename maatregelen voor te komen.

Men verlangt te HUUR:

Eenige KLEERMakers-KNECHTEN, tegen 80 Centen per dag; — adres ter dezer Drukkerij. (10180)

Mengelwerk.

De Pastoor Buonaparte.

Tusschen Florence en Sienna, bevindt zich, in een laagheinde vallei, een onaanzienlijk en eenzaam dorp, welks onbekende kerk geheel

verstoken is van de kunstwonderen, welke de meeste Italiaansche gewijde gebouwen versieren. In 1807, het schitterendste tijdvak van het Fransche Keizerrijk, leefde aldaar zekere pastoor Buonaparte. Deze was arm en vergeten, even alsof zijn Keizerlijke naamgenoot den Paus niet naar Parijs had ontboden, om zich door hem de kroon op het hoofd te laten zetten; hij was zacht, nederig en zonder eenigen zweem van heerschezucht, even alsof hij niet de ond-oorn ware geweest van hem, die Europa deed sidderen; en alle kroonen zag nederbuigen voor zijn magtig zwaard. Die goede pastoor snoeide rustig de boemen van zijn tuin, bond zijne wijngaardranken aan de weinige jonge olmen, die hij bezat, en droeg, gelijk de vader van Ulysses, eenen gescheurden mantel en gelapte schoenen; en al het gerucht, dat zijn achterneef in de wereld maakte, was over zijn hoofd heen gegaan, zonder dat hij er de minste acht op geslagen had.

Niemand zijner vrienden en bekenden wist iets van zijne roemrijke maagschap; hij had zijn vaderland, Korsika, vergeten, om slechts aan zijne eenvoudige en onkundige gemeente te denken; hij bezat een geweer, waarmee hij zich, in zijne bijzonder gelukkige dagen, eenig wild voor zijne tafel verschaft, en een paar hengels, waarmee hij in eenen naburigen vijver geduldig uren achtereen vischte. Zoo men bij die vermaken de kweeking van eenige bloemen en de opbrengst zijner tienden voegt, welke hij twee maal 'jaars ging invorderen, zal men zich een juist denkbeeld maken van zijne wereldlijke bezigheden.

Drie wezens stonden vooral hoog in de gunst van den pastoor, een jong meisje, een jongeling en een witte kip. Deze was zeer gemeenzaam, zeer goed broeisch, en wanneer de pastoor onder een priëlsje voor zijne deur ontbeet, kwam de beminde kip de kruimels van zijne tafel afpikken; zij liep naar hem toe, wanneer hij haar riep, liet zich strelen, en dreef soms de gemeenzaamheid zoo verre van hare eijeren in zijnen schoot neder te leggen. Wat het jonge meisje, Mattea genaamd, betreft, hij had haar sedert hare geboorte gekend, haar gedoopt en in de godsdienst onderwezen, en met een onschuldig genoegen zag hij haar dagelijks in bevalligheid toenemen. Hij was steeds op middelen bedacht, om haar geluk te verzekeren, en wilde haar aan Tomaso, zijnen koster, het derde voorwerp zijner genegenheid, uithuwelijken. Deze, een dikke sterke jongen, was niet alleen de getrouwe medehelper van den pastoor in alle kerkdiensten, maar behoude ook zijnen tuin, en maakte de pot klaar, een waar *omnis homo*; overigens een goed jong mensch, schoon een weinig luidruchtig en twistziek; in den tijd van Dante ware hij Guelf of Ghibelin, gewis niet onzijdig geweest; en hij beminde Mattea met een levendigheid, die den pastoor vrees zou hebben ingeboezemd, indien de koelheid van Mattea hem niet volkomen had gerust gesteld.

Op zekere dag werd de kalmte van het dorp door een ongewoon gerucht afgebroken; paardengetrappel weergalmd op de steenen, en de binnenplaats der pastorij was in een oogenblik vol ruiters. Een van 's Keizers generaals, geheel met goud bedekt, en eenen met witte pluimen prijkkenden hoed dragende, boog zich eerbiedig voor den verbaasden en bevenden pastoor.

„Stel u gerust, mijnheer,” sprak de generaal; „uw naam is immers Buonaparte, en gij zijt de oom van Z. M. Napoleon, Keizer der Franschen, Koning van Italië!”

„Inderdaad, mijnheer,” antwoordde de pastoor, wien de verheffing van zijnen neef wel bekend was, maar, die haar als van eenen onmetelijken afstand beschouwde, en meende, dat zij volstrekt geen invloed op zijn lot zoude uitoefenen.

„De doorluchtige moeder Zijner Majesteit.”

„Laetitia!” hernam de pastoor.

„De Keizerinne-moeder heeft van u tot Z. M. gesproken.”

„Tot den kleinen Napoleon?”

„Tot den Keizer, mijnheer, de Pastoor.”

„Het is niet voegzaam, dat een van 's Keizers naaste bloedverwanten, een man van zulk een waardig karakter als gij, vergeten in een arme dorps-pastorij leve, terwijl zijne familie Europa beheerscht, en zijn neef de wereld met zijnen naam en heldendaden vervult. De Keizer zendt mij tot u; gij hebt slechts te spreken, om uwen wensch bevredigd te zien. Begeert gij een Bisdom in Frankrijk of in Italië? Wilt gij uw zwart overkloed tegen het purperen gewaad eens kardinaals verruilen? De Keizer eerbiedigt te zeer zijnen oom, om hem iets te weigeren, en de Keizer is oppermagtig.”

De aanzienlijkste persoon, dien de arme pastoor in zijn leven had gezien, was de Bisschop van Fieozole, die eenmaal des jaars in het dorp kwam, om de jonge lieden het vormsel te geven. Bij dit bisschoppelijk bezoek, stond de pastoor opgetogen, wanneer hij den gouden mijter en het kanten koorhemd aanschouwde. Thans liet men vele grootere schatten, een veel hogere magt in het verschiep voor hem blinken. Hij aarzelde een oogenblik, en zeide daarna tot den generaal:

„Mijnheer! vergun mij, mij een oogenblik te bedenken; dit is wel noodig, voordat men zoo geheel van levenswijze veranderde.”

De generaal stond dit gereedelijk toe, en de pastoor klom in zijn studeerkamertje; dat het uitzigt had op de binnenplaats. Hier heerschte een groote verwarring. De dragonders, van hunne paarden gesteden, lachten met elkander en rookten. Mattea, in eenen hoek verscholen, beschouwde dit gezigt, zoo vreemd voor haar, terwijl Tomaso zich met de sabels en schietende montering vermaakte, en de arme kip Bianca geheel verschromt tuschen de paarden doorliep.

Trapswijze verloor Mattea haren angst, en van zijnen kant bemerkte een dragonder het meisje, en naderde haar. Hij was jong, welgemaakt, en wist, hoe men de vrouwen moet aanspreken; Mattea was zeer coquet en beminde den armen Tomaso niet. Kortom zij werden het spoedig eens, en toen Tomaso haar te hulp kwam, stiet zij hem norsch terug, hem herinnerende, dat het twaalf ure was, en dat hij de klok moest luiden. Tomaso werd toornig; de dragonder nam hem bij een oor en wierp hem te midden van eenen groep zijner kameraden, waar hij vrij enzacht nederviel.

Terwijl men hem op allerlei wijzen kwelde, was een dikke dragonder, die meer om een lekker maal dan om een paar schoone oogen gaf, bezig met de kippen van den pastoor na te jagen, en de arme Bianca poogde te vergeefs haren schaker te ontkomen.

„Mattea, ga naar uwe moeder,” riep de pastoor door het venster....

„Mr. de dragonder, laat Bianca toch met rust.”

Maar de stem van den pastoor was niet met de kracht van Napoleon's stem begaafd. De dragonder ging voort met zijn hof aan het meisje te maken; zijn dikke kameraad vervolgde steeds Bianca; Tomaso werd steeds door soldaten tegengehouden en getergd. Eindelijk liet de dragonder, minnaar van Mattea, zijn paard naderen, besteeg het in éénen sprong; voorts Mattea met beide handen opnemende, plaatste hij haar achter zich, en zonder eerbied voor de woning van den pastoor, gaf hij zijn ros de sporen en verdween met het meisje. Op hetzelfde oogenblik viel Bianca in handen van den anderen dragonder.

Tomaso, eindelijk de bevende stem van zijnen meester hoorende, snelde der kip te hulp; de arme jongen had zijne minnares niet kunnen verdedigen, ten minste redde hij Bianca.

De pastoor verliet het vortrek en keerde terug bij den generaal, maar bleek en ontroerd.

(Het vervolg en slot hierna.)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.